

«I begynnelsen var...» – historiefaget i pionertida. En kommentar

Kjell Kolbeinsen

Jeg kom til Tromsø i november 1972 fra Oslo med fagene statsvitenskap, engelsk og historie – en cand mag grad.

Planen var å ta historie hovedfag ved Universitetet i Tromsø (UiT). Jeg oppdaget raskt at UiT ikke hadde pedagogisk seminar (ped.sem.) som kunne gi den praktisk pedagogiske utdanninga og som var kravet for å få fast ansettelse i skoleverket/gymnasiet.

Jeg tok dette opp med ledelsen ved Instituttet for samfunnsvitenskap (ISV), med daværende leder Jon Eivind Kolberg. Svaret og holdningen var negativ. Kolberg mente at den praktisk pedagogiske utdanninga kunne Tromsø Lærerskole stå for. Dette sa jeg nei til, fordi jeg mente det var UiT sitt ansvar å sørge for at vi fikk en fullverdig utdanning i Tromsø. Det ble enighet om å sette ned en komite for å se på muligheten for å få dette realisert. Jeg og Jostein Osnes, pedagog og ansatt ved skoleforskningsgruppa ved ISV, ble bedt om å sitte i denne komiteen.

Det var enighet om å lage et ‘nytt’ ped.sem. og se på andre universiteters opplegg. Osnes og jeg la opp til besøk til 3 ulike utdanningsinstitusjoner i Skandinavia. Resultatet av disse besøkene ble en rapport penneført i hovedsak av Jostein Osnes.

Etter dette måtte jeg bruke mye energi for at Institutt for samfunnsvitenskap skulle behandle og ikke minst vedta saken. Jeg var nødt til å snakke med de enkelte beslutningstakerne for å være sikker på at UiT hadde et ped.sem-tilbud for de som ønsket å søke seg jobb i den videregående skolen. I motsatt tilfelle måtte de som fullførte cand.philol reise til Oslo for å få den nødvendige praktisk pedagogiske utdanninga.

Et viktig argument for meg var dette: Vi som satset på å fullføre høyere utdanning i Tromsø, måtte ikke tvinges tilbake til enten Bergen eller Oslo for å få fullføre utdanningen som krevdes for fast jobb i den videregående skolen.